

— малкитѣ момиченца за кукла душичкитѣ си даватъ!

— Отде я взе, Ганчо? — попита Геџата.

— Отде? Отъ наша Минка. Не я даваше. Но азъ ѝ тикнахъ два билета отъ нашата томбола, дръпнахъ куклата и ето ме тука. Турнете я на най-видно мѣсто... Ами ти нагласи ли номерата въ торбичката, Борко?

— Нагласихъ ги още снощи. Повечко праздни сложихъ. По-голъма да ни бжде печалбата.

— Разбира се. По-голъма трѣбва да бжде! — додаде Геџата. — Ние тука трудъ се трудимъ! А пкъ и доста пари ни трѣбватъ. И снощи питахъ — триста лева искатъ за кинематографчето. Ама кинематографче — чудо! Сжщо като истиинско. Цѣли филми ще даваме! Дано паднатъ отъ лотарията стотина лева! Имаме двесте събрани — ето ти киното готово!

— Пкъ и да не паднатъ сто лева, ще намѣримъ още кооператори, — намѣси се Ганчо. — После ще имъ върнемъ паритѣ и печалба ще имъ дадемъ отгоре. Като си изкараме разноскитѣ, ще даваме представления за обща библиотека.

— Бре, много бързашъ, Ганчо. — Чакай киното да тръгне, че тогава библиотеката!

— Киното тръгна вече. Нали пипнахъ азъ тая кукла, билетитѣ ще се разграбятъ като топълъ хлѣбъ...

Не се мина дълго време и при печелницитѣ пристигна плачешкомъ Минка. Водѣше я Борковата сестра Надя.

— Искамъ си куклата! — плачеше Минка. — Не ми трѣбватъ билетитѣ!

— Дайте куклата на момичето! — намѣси се Надя! — Съ заграбени нѣща ли ще правите томбола?!

— Кой ти каза, че сж заграбени! — заперче се Ганчо. — Билети съмъ ѝ далъ за куклата!

— Билети! На ти ги! Два билета за цѣла кукла!

— Слушай, Минке! — намѣси се Борко. — Ще ти дадемъ още билети, но не си вземай куклата! Може пакъ на тебе да се падне. А като направимъ киното, ще те направимъ разпоредителка.

— Още колко билета ще ми дадете? — попита Минка.

— Още осемъ.

— Добре, — рече Надя. — Дайте билетитѣ! Но Минка първа ще тегли отъ торбичката.

— Съгласни сме.

Минка и Надя взеха още осемъ билетчета, и си тръгнаха. Изъ пжтя Надя каза на Минка:

— Хубаво ще си ги наре-